

Clara groeide op in Assisi als oudste dochter in een adellijke familie. Haar vader Favarone di Offreduccio is één van de 5 ridders uit een invloedrijk Lombardisch geslacht. Haar moeder Ortolana Fiumi stamt uit een Frans/Duits geslacht. Ze leefden vlakbij de kathedraal San Rufino in Assisi in een groot huishouden met 7 ridders en verschillende vrouwen. Na Clara kreeg Ortolana nog twee andere dochters Catharina, die later Agnes genoemd werd, en Beatrijs. Beiden zullen Clara, net hun moeder, volgen naar het klooster van San Damiano.

Ortolana was een gelovige, ondernemende vrouw die een aantal pelgrimstochten maakte: naar het Heilig Land, naar het heiligdom van Aartsengel Michaël in Apulië en naar het graf van de apostel Jacobus in Compostella. Ze verzorgde de opvoeding en vorming van haar dochters. Ze leerde Clara leidinggeven aan een hofhuishouding, lezen, schrijven, artistiek handwerk en hoofse omgangsvormen. Van haar leerde Clara ook bidden en aalmoezen geven aan de armen in de stad.

Clara's vader Favarone was betrokken bij de strijd tussen de adel en de burgerij in Assisi. In 1199 vluchtte Clara met haar familie naar Perugia. Pas in 1205 luidde de strijd. Haar familie keerde terug naar Assisi. Haar vader en haar oom Monaldo zouden jarenlang strijden om de hun ontnomen goederen terug te krijgen.

Terug in Assisi hoort Clara geruchten over Franciscus van Assisi, zoon van een lakenhandelaar, die arm met enkele broeders rondtrekt en predikte. Hij had van de paus de goedkeuring gekregen voor zijn evangelische levenswijze en mocht ook het volk toespreken. Franciscus hoort over Clara wiens neef Rufinus één van zijn broeders was. Clara en Franciscus ontmoeten elkaar enkele keren en herkennen in elkaar eenzelfde verlangen. Ze willen arm de arme en nederige Christus volgen.

Met de zegen van de bisschop besluit Clara om Franciscus als eerste vrouw te volgen. In maart 1211 op Palmzondag ontvlucht ze het ouderlijk huis en wordt door Franciscus in Portiuncula als boeteling opgenomen in zijn broederschap. Ze wordt tijdelijk ondergebracht in Benedictinessenklooster San Paolo delle Abbadesse en bij een penitentengemeenschap in Sant'Angelo di Panzo. Tot ze in april in het klooster van San Damiano terecht kan met enkele vrouwen die haar gevolgd waren waaronder haar zus Agnes.

“Ik, Clara, dienaress van Christus,
plantje van onze allerzaligste vader,
de heilige Franciscus”

Na drie jaar wordt Clara abdis van de gemeenschap op vraag van Franciscus. In 1225 wordt ze ernstig ziek. Vanaf dan leidt ze de gemeenschap vanop haar ziekbed. Haar verlangen om zonder eigendom te leven stoot op veel weerstand bij de kerkelijke overheden. Toch verkreeg ze het Privilege van de armoede van de paus. In 1234 krijgt ze een geestverwante in Agnes van Praag, dochter van de koning van Bohemen, die Arme zusters wordt. In 1253, twee dagen voor ze stierf, wordt haar levensvorm van de armoede – als eerste levensvorm geschreven door een vrouw – bekrachtigd door de paus. In augustus 1255 wordt Clara heilig verklaard.

Samen met haar zusters beleefde Clara het leven in armoede ten volle. Ze droegen de armoede samen met een zusterlijke zorg voor elkaars noden en kwetsbaarheid. De armoede bracht Clara bij het rijke, innerlijke besef ten diepste bemind te zijn door God. Die Liefde was haar enige rijkdom en houvast die van haar een fiere en vrije vrouw maakte die de armoede met vreugde droeg. Van Clara leren we ontvankelijk en vertrouwd in het leven te staan. In uitzichtloze tijden leert ze ons te durven wachten. Ze wijst ons de weg naar onze innerlijke rijkdom en houvast.